

Царскиятъ подарѣкъ.

(Приказка).

1.

Живѣли нѣкога дѣдо и баба. Живѣли си тѣ мирно и тихо, но били много бедни.

Презъ лѣтото имъ се родилъ много овесъ. Такъвъ овесъ дѣдото не помнилъ. Пожъналъ дѣдо овеса и казалъ на бабата:

— Бабо, направи овесена питка. Ще я занеса на царя. Такава питка той никога не е ялъ. И вижъ, че ни наградилъ, та и ние да станемъ богати.

Занесълъ дѣдо питката на царя. Той му подарилъ едно кило злато.

Завързалъ дѣдо златото въ кърпичката си и тръгналъ за дома.

На полето видѣлъ стадо коне. Конярътъ запиталъ дѣда:

— Де си ходилъ, дѣдо?

— Ходихъ при царя. Занесохъ му овесена питка.

— Какво ти подари царьтъ?

— Даде ми едно кило злато.

— Дай да смѣнимъ златото за най-хубавия конь.

Дѣдо далъ златото, яхналъ коня и тръгналъ за дома.

2.

Кара дѣдо коньтъ и гледа въ ливадитѣ пасать крави. Пастирьтъ го попиталъ: